

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 10 sierpnia 2016 r.

sprawy **L. G.** ,

wobec której umorzono postępowanie o czyn z art. 270 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 listopada 2015 roku, sygn. VI Ka (....),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 września 2014 roku, sygn.

III K (...),

p o s t a n o w i ł

pozostawić kasację bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 września 2014 roku, sygn. III K (...), Sąd Rejonowy w W. uznał L. G. winną zarzucanego jej czynu z art. 296 § 1 w zw. z art. 270 § 2 w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to skazał ją na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 3 listopada 2015 roku, sygn. VI Ka (...) zmienił wyrok Sądu Rejonowego i w ramach zarzucanego jej czynu przypisał jej występki z art. 270 § 2 k.k., a wobec przedawnienia karalności tak opisanego występkę postępowanie umorzył.

Od wyroku Sądu Okręgowego kasację na niekorzyść wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zarzucając w niej rażące naruszenia prawa procesowego, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 410 k.p.k. w zw.

z art. 2 § 1 pkt 1 i 3 k.p.k. oraz art. 456 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., oba w związku z art. 458 k.p.k. oraz art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy prawa.

W treści art. 523 § 3 k.p.k. ustawodawca przewidział ograniczenie we wnoszeniu przez strony kasacji na niekorzyść oskarżonego. Przepis art. 523 § 3 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania kasacyjnego, stanowił, że kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3 i 4 oraz z powodu niepoczytalności sprawcy. W niniejszej sprawie podstawą umorzenia postępowania przeciwko L.G. było przedawnienie karalności, tj. przyczyna z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., skutkiem czego kasacja nie mieści się w tak określonych granicach dopuszczalności.

Dodać należy, że konieczność zastosowania treści art. 523 § 3 k.p.k. w brzmieniu sprzed 15 kwietnia 2016 r. wynika z treści art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, który stanowi, że postępowania kasacyjne wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie tejże ustawy, toczą się do ich zakończenia według przepisów dotychczasowych. Ponieważ kasacja w niniejszej sprawie została wniesiona przed 15 kwietnia 2016 r., należy w niniejszej sprawie stosować przepis art. 523 § 3 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed tą datą, co rozstrzygało o konieczności uznania jej za niedopuszczalną.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.